

PROGRAM PRZYGOTOWANIA LEGISLACYJNEGO

Materiał został przygotowany w ramach projektu *"Ministerstwa Uczące Sie"*.
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Istota praktyki koordynowanej w administracji rządowej Australii przez Komisję do Spraw Służb Publicznych polega na jednodniowych sesjach szkoleniowych adresowanych do urzędników ministerstw wyższego szczebla i służących wzmocnieniu ich kompetencji w zakresie przygotowywania propozycji aktów legislacyjnych, rządowych programów, strategii czy planów. Program jest przeznaczony głównie dla urzędników na poziomie „Senior Executives”, czyli w przełożeniu na uwarunkowania polskich ministerstw, przede wszystkim dyrektorów i wicedyrektorów departamentów, ewentualnie także naczelników wydziałów.

Program szkolenia obejmuje następujące obszary:

- Jak komunikować szczeblowi politycznemu ministerstwa potrzeby podjęcia działań legislacyjnych czy zmian w aktualnym stanie prawnym;
- Jak ustalać kierunki zmian (dokonywać tzw. *policy choices*);
- Jakie są elementy projektu legislacyjnego;
- Jak planować proces tworzenia projektu;
- Wskazówki dotyczące technicznego procesu przygotowania projektu;
- Jak wspierać projekt i zapewnić jego przyjęcie na kolejnych etapach procesu legislacyjnego (np. w parlamencie).

Szkolenia są prowadzone przez ekspertów doświadczonych w koordynowaniu procesów tworzenia polityk publicznych.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka dotyczy pola Procedury i zwyczaje. Ma na celu kształtowanie umiejętności w zakresie koordynowania procesu legislacyjnego poprzez ukształtowanie odpowiednich standardów działania, Wpływa pozytywnie na wszystkie elementy mechanizmu organizacyjnego uczenia się.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Początkowo praktykę można wdrożyć pilotażowo na poziomie departamentu, jednak wydaje się, że docelowo optymalnym rozwiązaniem jest wdrożenie jej na poziomie ministerstwa.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Główną wartością opisaną praktyki jest wzmocnienie umiejętności urzędników w zakresie wykonywania funkcji strategicznej ministerstw, tj. formułowania treści polityk publicznych.

Barierą wdrożenia takiego rozwiązania w polskich warunkach może być obciążenie ministerstw wykonywaniem funkcji operacyjnych, co ogranicza ich zdolność do skupienia się na funkcjach strategicznych. Ponadto, należy pamiętać, że w polskich warunkach proces legislacyjny jest w pewnej części wyprowadzony poza ministerstwa (do Rządowego Centrum Legislacji).

Źródła

Wywiady MUS – Canberra 2012

Załączniki

brak